

Πριν την Κυριακή της Τυρινής

/ [Πεμπτουσία](#)

Οι δυο γιαγιάδες περπατούσαν δίπλα-δίπλα. Πάντα, κάθε χρόνο μαζί πήγαιναν στο πανηγύρι και μόλις τελείωνε, πάντα γυρνούσαν σπίτι τους παρέα. Τους άρεσε πολύ να βλέπουν τους νέους και τις νέες να χορεύουν και να διασκεδάζουν με τις ίδιες μουσικές που χόρευαν κι αυτές όταν ήταν νέες.

- Ευτυχώς η παράδοση δεν έχει πεθάνει ακόμα, μουρμούρισε η κυρα-Βούλα.

[1_xorosp](#) Όπως παρατήρησε η φιλενάδα της, η κυρα-Νίτσα. Πολύ τα χάρηκα απόψε τα παιδιά του συλλόγου. Πώς τον λέγανε τον τελευταίο χορό που χορέψανε; Δεν θυμάμαι.

- Ξέσυρτο, πήρε την απάντηση από την κυρα-Βούλα. Είναι ο αποκριατικός χορός που χορεύαμε και εμείς πριν πολλά χρόνια, συμπλήρωσε με καημό.

- Καλά, δεν έχουν περάσει και τόσα πολλά χρόνια πια, γκρίνιαξε η κυρα-Νίτσα. Νομίζω ότι τώρα που το λες θυμάμαι και τα βήματα του χορού. Τον χορεύαμε το Σάββατο, πριν αρχίσει η βδομάδα της Τυρινής, καλή ώρα. Η μελωδία του είναι ακόμη στα αυτιά μου.

%xorosapokriatikos%

Άρχισαν να σιγοτραγουδάνε οι δυο γιαγιάδες τη μελωδία. Φτάνοντας στη γειτονιά τους, χαιρετηθήκανε και κατευθύνθηκαν προς τα σπίτια τους. Η κυρα-Βούλα άνοιξε την πόρτα και είδε την κόρη της στην κουζίνα να πίνει ένα τσάι.

- Τι κάνεις βρε συ, ξύπνια τέτοια ώρα; Τον γιο σου ποιος θα τον ξυπνήσει αύριο το πρωί για την εκκλησία, αν εσύ κουτουλάς από τη νύστα;

Η νέα χαμογέλασε και είπε:

- Πήγα να κοιμηθώ, αλλά έκανε λίγο κρύο και σηκώθηκα να πιω κάτι ζεστό. Φέτος από τον Οκτώβριο έπιασε κρύο. Δεν λέει να ανέβει λίγο η θερμοκρασία.

Image not found or type unknown

Η κυρα-Βούλα την κοίταξε πονηρά:

– Το φθινόπωρο και ο χειμώνας, όσον αφορά το κρύο, μαζί βαδίζουνε, παρέα. Δε θυμάσαι το δημοτικό τραγούδι που σου τραγουδούσα όταν ήσουν μικρή; «Χειμώνας και χινόπωρος μαζί τρώνε και πίνουν».

%xinoporoxeimonas%

Στην πόρτα ξεπρόβαλε ο Γιωργάκης, ο οποίος επίσης από ό,τι φαίνεται δεν είχε εκείνο το βράδυ ύπνο.

– Α, πολύ ωραία, έχουμε απαρτία, αναστέναξε η κυρα-Βούλα. Πώς θα ξυπνήσεις αύριο για την εκκλησία;

Ο Γιωργάκης έβαλε ένα ποτήρι νερό και κάθισε στο τραπέζι. Ανακοίνωσε αναστενάζοντας:

– Σήμερα τελειώνουν οι απόκριες, γιαγιά. Τελειώνουν οι χοροί και τα πανηγύρια. Αύριο αρχίζει η εβδομάδα της Τυρινής. Από αύριο θα αρχίσουμε να τρώμε μακαρόνια. Σήμερα ήταν η τελευταία μέρα που φάγαμε κρέας.

Η κυρα-Βούλα κοίταξε τον εγγονό της και την έπιασαν τα γέλια. Τον αγκάλιασε τρυφερά.

– Ε, και; Πρώτη Σαρακοστή είναι αυτή που έρχεται ή τελευταία; Θα περάσει όπως όλες οι άλλες. Δε θα τρώμε μόνο λαχανικά και βρούβες, μην ανησυχείς, απάντησε γελώντας η γιαγιά και άρχισε να τραγουδάει ακόμη ένα παραδοσιακό τραγούδι:

*Πέθανε ο κρέας πέθανε,
ψυχομαχάει κι ο τύρος,*

σηκώνει ο πράσος την ουρά
και ο κρέμμυδας τα γένια.
Και η βρούβα η παλιόβρουβα,
στέκεται στην καβάλα,
να πέσει στην τσουκάλα..

%pethaneokereas%

– Εντάξει βρε μητέρα, δεν ψυχομαχάει ο τύρος, αύριο μπαίνει η εβδομάδα της Τυρινής. Και μετά θα αρχίσει η Σαρακοστή, παρατήρησε η νέα κοιτάζοντας τη γιαγιά. Έχουμε να φάμε πολύ τυρί αυτή τη βδομάδα.

[6_giagia_tyrini](#)

Image not found or type unknown

– Σωστά, συμφώνησε η κυρα-Βούλα. Άντε τώρα, ώρα για ύπνο. Όνειρα γλυκά, είπε σε μάνα και γιο. Αυτοί ξάπλωσαν αμέσως στα κρεβάτια τους. Η καμπάνα θα χτυπούσε σε λίγες ώρες. Η κυρα-Βούλα μάζεψε τα ποτήρια τους και τα έπλυνε.

Άθελά της θυμήθηκε και πάλι τα νιάτα της, τα τραγούδια που τραγουδούσαν τότε, τους χορούς που χόρευαν, τις προετοιμασίες για τις Απόκριες και την Τυρινή, όπως και τα παραδοσιακά νηστίσιμα φαγητά που έφτιαχνε στις νηστείες.

Image not found or type unknown

Ήταν αργά. Έπρεπε να πάει κι αυτή για ύπνο.

Ξάπλωσε στο κρεβάτι της και διάφορες σκέψεις περνούσαν από το μυαλό της. «Αύριο, μετά την εκκλησία, θα φτιάξω ένα ταψί τυρόπιτα, όπως έκανε η δική μου γιαγιά. Θα φάει ο μικρός και θα ξετρελαθεί», ήταν η τελευταία της σκέψη πριν την πάρει ο ύπνος και την οδηγήσει σε νοσταλγικά λημέρια.

Αλ.Σαββόπουλος